

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967

8 MARS 1967.

PROPOSITION DE LOI

portant interdiction des tirs aux pigeons.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 7 juillet 1955, feu M. Philippart, ancien vice-président de la Chambre, a déposé une proposition de loi portant interdiction des tirs aux pigeons vivants. Cette proposition, adoptée par la Chambre, a été repoussée par le Sénat.

Dans les développements de sa proposition de loi, M. Philippart écrivait :

« Le tir aux pigeons n'a rien d'analogue à la chasse. Les victimes en sont des oiseaux domestiques qui sont offerts aux fusils des tireurs.

Ce sport, si l'on peut appeler « sport » pareil exercice, est spécialement cruel. Fréquemment, le pigeon n'est que blessé. La robe ensanglantée, l'aile pendante, il se débat sur le sol. Nul ne l'achèvera avant que le tireur ait épuisé son tir. Parfois l'oiseau, blessé moins gravement, ira percher sur une branche d'arbre jusqu'à ce qu'il choie moribond.

Vraiment, est-il concevable que de pareils passe-temps à l'usage de quelques amateurs, subsistent de nos jours ?

Le pigeon vivant peut être remplacé — et en maints pays il est remplacé — par des « clays » ou disques d'argile. Tant pis si les concurrents trouvent moins de plaisir à briser ces clays qu'à occire des animaux domestiques inoffensifs.

La survivance des tirs aux pigeons, dans notre pays, est intolérable et il est vraiment temps, puisque les passionnés de ces tirs restent insensibles à la laideur de leur sport, que la loi les astreigne à renoncer à ce jeu cruel.

L'interdiction et la répression des tirs aux pigeons sont tout à fait en harmonie avec les autres dispositions de la loi du 22 mars 1929. »

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967

8 MAART 1967.

WETSVOORSTEL

waarbij het schieten van duiven wordt verboden.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 7 juli 1955 diende wijlen de heer Philippart, gewezen ondervoorzitter van de Kamer, een wetsvoorstel in, waarbij het schieten van levende duiven wordt verboden. Dat voorstel werd door de Kamer aangenomen maar door de Senaat verworpen.

In de toelichting bij zijn wetsvoorstel schreef de heer Philippart :

« Het schieten van duiven heeft met de jacht niets gemeens. De slachtoffers ervan zijn tamme vogels, die tot doelwit dienen voor de geweren der schutters.

Deze sport, als zulke oefening nog « sport » mag worden genoemd, is bijzonder wreedaardig. Vaak wordt de duif slechts gekwetst. Met bebloede pluimen en hangende vleugels fladdert zij over de grond. Niemand maakt ze af vóór de schutter zijn laatste kruut heeft verschoten. Soms, als hij minder zwaar gekwetst is, gaat de vogel op een boomtak zitten tot hij stervend neerstort.

Is het waarlijk duldbaar dat een dergelijk tijdverdrijf op onze dagen blijft voortbestaan ten dienste van enkele liefhebbers ?

De levende duif kan worden vervangen — en in vele landen gebeurt dit trouwens — door lemen gaaien of schijven. Des te erger voor hen als de mededingers in het kapot-schieten van die gaaien minder genoeg vinden dan in het afmaken van onschuldige huisdieren.

Het voortbestaan van het duivenschieten in ons land is onaanvaardbaar, en het is waarlijk tijd, vermits de liefhebbers van dit soort sport geen oog schijnen te hebben voor het weerzinwekkende van hun bedrijf, dat de wet hen ertoe verplicht hun wreedaardig spel te staken.

Het verbod en de bestraffing van het duivenschieten is volkomen in overeenstemming met de overige bepalingen van de wet van 22 maart 1929. »

Onze ans ont passé et le tir aux pigeons vivants n'est toujours pas interdit. C'est afin de faire enfin disparaître ce passe-temps cruel réservé à quelques-uns que cette proposition est déposée.

Sedertdien zijn elf jaar verlopen en is het schieten van levende duiven nog steeds niet verboden. Dit wetsvoorstel wordt ingediend om dat wreedaardige tijdverdrijf, dat het treurig voorrecht van enkelen is, nu eindelijk te doen ophouden.

R. GILLET.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Il est inséré dans la loi du 22 mars 1929 relative à la protection des animaux, un article 4bis, ainsi libellé :

« Sont punis d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 à 5 000 F :

- ceux qui organisent des tirs aux pigeons;
- ceux qui donnent en location ou prêtent le terrain destiné à ces tirs;
- ceux qui participent aux tirs ».

3 mars 1967.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

In de wet van 22 maart 1929 op de dierenbescherming wordt een artikel 4bis ingevoegd, dat als volgt luidt :

« Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig tot vijftuizend frank worden gestraft :

- zij die het duivenschieten inrichten;
- zij die het terrein voor dat schieten in huur of in leen geven;
- zij die aan dit schieten deelnemen. »

3 maart 1967.

R. GILLET,
J. DUPONT,
S. MABILLE-LEBLANC,
G. CUDELL,
Germ. CRAEYBECKX-ORIJ,
M.-A. PIERSON.